

روابط کودکان در هنگام بازی

اهمیت بازیهای دسته جمعی در آینده کودکان
نوشته: جان کاس

ترجمه: نعمت‌اله پاك گوهر
بازیهای کودکان از نقطه نظر اهمیت و تکامل به پنج دسته اصلی تقسیم میشوند که عبارتند از بازیهای تنها که معمولاً کودکان تمایل دارند خود به تنهایی به بازی مشغول شوند، بازی بصورت تماشایی یا بیننده که در هنگام آن کودکان معمولاً یکدیگر را تماشا میکنند، بازیهای موازی و هم سطح که کودکان تمایل دارند در نزدیکی یکدیگر باشند ولی به تنهایی

تصور نموده و صاحبان خود را مردمی مثل او از صمیمیت و صفا میداند.

از طرف دیگر کودکانی که مورد لطف و محبت کسی قرار نمیگیرند اغلب به دنیائی که در آن زندگی میکنند با دیده شک و تردید نگاه میکنند و خود را ذره کوچک و بی‌پناهی در آن احساس مینمایند. بنابراین چگونگی اولین روابط کودک با کودکان دیگر از نخستین روابطی که در خانواده با مادر خود یا دیگران داشته است شکل میگیرد.

معمولاً کودکان تمایل دارند با افراد هم سن و سال خودشان که در اطرافشان هستند تماسهایی داشته باشند. اغلب مشاهده میکنیم که اطفال کوچک هنگامیکه در جایی به یکدیگر میرسند و لوانکه موهای یکدیگر را بکشند منظورشان اذیت کردن و صدمه زدن به یکدیگر نیست بلکه بدینوسیله میخواهند شادی و خوشحالی خود را از اینکه کسی را هم سن و سال خود دیده‌اند ابراز نمایند.

معمولاً بازیهای دسته جمعی کودکان هنگامی که آنها خیلی کوچک هستند توسط والدین رهبری و هدایت میگردد، اما با بالا رفتن سن در کودکان این وظیفه به کودکان دیگر که هم سن و سال آنها هستند واگذار میشود. کودکان معمولاً از بازیهای دسته جمعی استقبال می‌کنند و این موضوع يك گام اساسی و مهم در زمینه پیشرفت آنها محسوب شده و اثرات بسیار مهمی در زندگی آینده آنان خواهد داشت.

کودک در نتیجه تجاربی که میآموزد اولین رابطه خود را با مادر یا جانشین او برقرار میکند. اهمیت و کیفیت این اولین ارتباط را نمیتوان نادیده شمرد و برخوردهای اولیه کودک با مادر و نحوه رفتار و عکس العملهای مادر نسبت به او در زندگی آینده کودک بسیار مؤثر میباشد.

کودکی که در حال رشد میباشد و دیگران او را مورد محبت و دوستی خود قرار میدهند دنیا را جایی دوست داشتنی

بازی کنند، بازیهای اشتراکی که در آن کودکان بصورت دسته جمعی بازی میکنند و بالاخره بازیهایی که کودکان در آن نیاز به همکاری واقعی یکدیگر دارند.

سنین مختلفه ای که در طی آن هر کودک به انواع گوناگون بازی تمایل پیدا می کند بمقدار زیادی بستگی دارد بموقعیتها و فرصتها و برخوردهای اجتماعی که در گذشته داشته است. معمولا اطفال کوچکتر تمایل دارند که به تنهایی بازی کرده و هنگامیکه با سبب بازیهای

خود مشغول هستند نظارت شخص بزرگسالی که آنان را دوست میدارد برایشان لذت آوراست بعد از این مرحله است که کودک معمولا دوست میدارد که در هنگام بازی کردن کودکان دیگر، آنان را تماشا کند و وقتی که در کالسکه خود قرار دارد باشادی و شغف به اطراف خود نگریسته و از دیدن حرکات کودکان دیگر فریاد شادی برآورده سعی دارد که دیگران را نیز در شادی خود سهیم بهیند. این حالت کودک که تمایل دارد بازی کردن دیگران

را تماشا کند کم و بیش در تمام مراحل و سنین کودک ادامه میآید.

خیلی از کودکان در روزهای اول ورود به کودکستان معمولا از وارد شدن به بازی-هائی که در اطراف آنها جریان دارد میترسند و ممکن است برای مدتی کاملا طولانی تنها به تماشای بازی اکتفا کنند، اگرچه وظیفه داریم که به کودکان کمک کنیم تا به بازی دسته جمعی ملحق شوند اما نایستی آنها را قبل از **لطفا ورق بزنید**

آنکه آمادگی لازم را پیدا میکنند
 مجبور به شرکت در بازیها نمائیم.
 بعضی از کودکان اخلاقاً
 گوشه گیرتر بوده و ترجیح میدهند
 که به تنهایی در بازیها شرکت
 نموده خود را سرگرم نمایند.
 اگر چنین بنظر برسد که
 کودکان از این رفتار خودشان
 احساس رضایت کرده و در
 هنگام ضرورت قادرند بادیگران
 تماس برقرار نمایند، نبایستی
 با زورآرامش آنها را بهم زد
 کودکان دو تا سه ساله
 معمولاً دوست دارند که در
 نزدیکی یکدیگر بازی کرده و
 هر کدام با اسباب بازیها و کار-
 های خودشان مشغول باشند
 و در عین حال از اینکه احساس
 کنند آنها را تنها گذاشته ایم
 میترسند، یعنی در حقیقت تمایل
 دارند که به تنهایی در میان
 جمع کودکان بازی کنند.

احساس مالکیت داشته باشد
 تا بتواند آنرا قرض بدهد و برای
 کودکانیکه هنوز نسبت به
 اشیاء مورد دلخواهشان احساس
 مالکیت پیدا نکرده اند تصور
 اینهم بسیار مشکل است که
 آنرا ب دیگری قرض بدهند.
 دلیل دیگری که کودکان
 حاضر نیستند اسباب بازی
 خودشان را به سایرین بدهند
 اینست که میترسند یک اسباب
 بازی را که دوست میدارند
 توسط کودک دیگر شکسته شده

و ازین برود.
 احساس نهائی کودکان
 نسبت به مالکیت بدون شک و
 تردید از اولین تمایل آنها که
 میخوانند مادر و غذائی
 را که او تهیه میکند منحصرأ
 برای خود داشته باشند سرچشمه
 میگیرد مخصوصاً اگر در هنگام
 ترس و احتیاج به کمک در
 مراقبت و نگاهداری از آنها
 تأخیری رخ داده باشد، این
 احساس تملک باشد و قدرت
 بیشتری خود نمائی میکند.

تعداد محدودی از بچه ها
 تمایل هستند که اسباب بازیهایشان
 را به بچه های دیگر قرض بدهند
 اما کودکان دو تا سه ساله
 مخصوصاً تمایلی به سهم کردن
 دیگران در اسباب بازیهایشان
 ندارند.

زیرا برای قرض دادن
 چیزی ب دیگران لازم است که
 کودک ابتدا نسبت به آن

بنابراین کودکان احساس میکنند که نگاهداری و مراقبت از آنچه که دارند برایشان بسیار ضروری و حیاتی میباشد .

کسودکان در هنگام خشونت نسبت به کودکان دیگر معمولا از مکانیزم جایگزینی استفاده میکنند و شاید بیترسند کودک را که اسباب بازی آنها را شکسته یا لباس آنها را پاره کرده تنبیه بکنند و بهمین دلیل خشم و عصبانیت خود را به کودکانی که از خودشان ضعیف تر هستند متمایل میکنند . افراد بزرگسال نیز در بیشتر اوقات بهمین ترتیب عمل مینمایند . رئیس یک

سازمان نسبت به مدیر و یا سرپرست یکی از قسمتها خشمگین و عصبانی میشود و شخص اخیر که نمیتواند در مقابل خشم رئیس جوابگوئی نماید متقابلا خشم خود را به افراد زیر دست خود منتقل مینماید و البته خشم خود را متوجه کسی میکند که مطمئن است نمیتواند عکس العملی از خود نشان دهد. همیشه در برخورد با مسائل راه فرار زیرکانه ای مورد احتیاج است ، همه ما بر علیه یک دشمن عمومی متحد میشویم و یا اینکه گروهی را که در اقلیت قرار دارند میبایم تا خشم خود را متوجه آنها نمائیم.

کودکان معمولا در هنگام بازی بکودکی حمله میکنند، کسی را اذیت می نمایند، کودک را از بازی اخراج میکنند که تصور میکنند با دیگران فرق داشته و میتوانند از هر جهت او را مورد سرزنش و ملامت قرار دهند .

بازی کردن باشن و ماسه آب، کمد های لباس یا وسایل بزرگی که در بیرون از اطاقها قرار دارند بهمان میزان که برای چند کودک لذت بخش است برای یک کودک هم میتواند قانع کننده باشد . اگر فقط تنها یک اسباب بازی مشهور از قبیل

بقیه در صفحه ۵۲

روابط کودکان در هنگام بازی

بشود کمک مختصری در فرا گرفتن مهارت مخصوص ممکن است که کلیه اختلافات را از بین ببرد. وقتی کودکان به مرحله بازیهای اشتراکی و دسته جمعی میرسند، تنها از وجود یکدیگر آگاه نیستند بلکه با یکدیگر صحبت میکنند و اغلب به کمک هم بازی را ادامه میدهند. آنها با کارهای مشترکی که انجام میدهند تجاربی را از یکدیگر آموخته و فوائد همکاری و کارهای مشترک را خواه در بازیهای خیالی و خواه در کارهای واقعی درک میکنند.

قسمت دیگر این مقاله را در شماره بعد ملاحظه فرمائید.

آنها بدست بیاورند وجود دارد. گاهی اوقات یادآوری چند روش اجتماعی مفید میتواند برای کودکانیکه تماس گرفتن با دیگران برایشان مشکل است سودمند واقع گردد. بطور مثال وقتی کودکی بگوید «اگر اجازه بازی بمن ندهید شمارا کتک میزنم» دیگران او را بیازی نمیگیرند ولی اگر با مهربانی و آرامش مشتاق شرکت در بازی گردد بهتر و بیشتر از طرف سایرین مورد قبول و پذیرش قرار میگیرد. اگر کودکی در یک بازی ساده مرتباً توپ از دستش بیفتد یا در حین بازی مرتکب اشتباهاتی

سه چرخه، ماشینهای اسباب بازی یا وجود داشته باشد کودکانیکه احساس زسان نمیکند تصور میکنند که هرگز نوبتی به آنان نخواهد رسید تنها راه اینکه این قبیل اسباب بازیها را بمدت طولانی بدست بیاورند اینست که آنها را بازو تصاحب کنند و در این موقع انتظار عکس العمل بدی را از طرف کودکان دیگر دارند زیرا میدانند که آنها چه خواهند کرد به این معنی که تابوتانند به اسباب بازی می چسبند و آزارها نمیکند. بنابراین مقداری یأس و نومیدی در کوششی که انجام میدهند تا

برای فرزند خود چه کرده اید

واقع میشوید با ارزشیابی که میکنید قطعاً اشتباهات و خطاهای خود را تشخیص خواهید داد با جبران خطاها کاری کنید که حق شناسی آنها واقعیت داشته باشد نه جنبه تظاهر، کاری کنید که ترازنامه پایان سال شما سود نشان دهد نه زیان تا فرزند شما فردا و فرداها موفق و خوشحال و خندان حق شما را پاس گوید.

یکسال برای پیشرفت او انجام داده اید و کارهایی را که باید انجام میدادید و ندادید بسنجید بیلان یکساله شما بدست خواهد آمد.

در این روز که هدیه میگیرید و مورد حق شناسی

کند، خوشحال شود و خوشحال کند شما را بتفکر و تمقق وانمیدارد که ظرف سالی که گذشت برای او چه کرده اید، وظایف خود را خوب انجام داده اید یا نه.

اگر شما کارهایی را که